

ΚΑΝΩΝ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Χαρᾶς δοχεῖον, Σοὶ πρέπει χαίρειν μόνη. Ἰωσήφ.

Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ανοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Τροπάρια.

(πρὸ ἐκάστου τροπαρίου ὄλων τῶν ᾠδῶν λέγομεν· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», πλὴν τῶν Δόξα, καὶ νῦν)

Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον, ἐσφραγισμένην Σε Πνεύματι, ὁ μέγας Ἀρχάγγελος, Ἄγνη θεώμενος, ἐπεφώνει Σοι· Χαῖρε χαρᾶς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς Προμήτορος ἀρὰ λυθήσεται.

Αδὰμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ Ἄδου ἡ ἀνέκρωσις· χαῖρε Πανάμωμε, τὸ παλάτιον τοῦ μόνου Βασιλέως· χαῖρε θρόνε πύρινε τοῦ Παντοκράτορος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ρόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη βλαστήσασα· τὸ μῆλον τὸ εὖοσμον, χαῖρε ἡ τέξασα, τὸ ὀσφράδιον, τοῦ πάντων Βασιλέως· χαῖρε ἀπειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Αγνείας θησαύρισμα, χαῖρε δι' ἧς ἐκ τοῦ πτώματος, ἡμῶν ἐξάνεστημεν· χαῖρε ἠδύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πιστοὺς εὐωδιάζον· θυμίαμα εὖοσμον, μύρον πολύτιμον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς Σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θί-
ασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
θείᾳ δόξῃ Σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάρια.

Στάχυν ἢ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς χώρα ἀνήροτος σαφῶς,
χαῖρε ἔμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα· χαῖρε τοῦ
ζῶντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἢ τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον χαῖρε τοῖς πιστοῖς·
χαῖρε ἀμνάς κυήσασα, Θεοῦ ἀμνὸν τὸν αἶροντα, κόσμου
παντὸς τὰ παιίσματα· χαῖρε θερμὸν ἰλαστήριον.

Δόξα.

᾽Ορθρος φαινὸς χαῖρε ἡ μόνη, τὸν Ἥλιον φέρουσα Χριστόν,
φωτὸς κατοικητήριον· χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς
ζοφώδεις δαίμονας, ὀλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Καὶ νῦν.

Χαῖρε πύλη μόνη ἣν ὁ Λόγος, διώδευσε μόνος, ἡ μοχλοῦς, καὶ
πύλας Ἰδοῦ Δέσποινα, τῷ τόκῳ Σου συντρίψασα· χαῖρε ἡ
θεία εἴσοδος, τῶν σωζομένων Πανύμνητε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

᾽Οκαθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ,
ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ Παρθένῳ, καὶ
διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει Σου.

Τροπάρια.

᾽Εν φωναῖς ἀσμάτων πίσει, Σοὶ βοῶμεν Πανύμνητε· Χαῖρε
ἔπιον ὄρος, καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι· χαῖρε λυχνία καὶ
στάμνε, Μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ τῶν εὐσεβῶν
αἰσθητήρια.

᾽Ιλαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε ἄχραντε Δέσποινα· χαῖρε κλιμαξ
γῆθεν, πάντα ἀνυψώσασα Χάριτι· χαῖρε ἡ γέφυρα ὄντως ἡ
μετάγουσα, ἐκ θανάτου πάντα, πρὸς ζωὴν τοὺς ὑμνοῦντάς Σε.

Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν τῇ Σῆ νηδύϊ,
Ἄχραντε ἀκόπως βαστάσασα· χαῖρε κογχύλη πορφύραν θείαν
βάψασα, ἐξ αἱμάτων Σου, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Δόξα.

Νομοθέτην ἢ τεκοῦσα, ἀληθῶς χαῖρε Δέσποινα, τὸν τὰς
ἀνομίας, πάντων δωρεὰν ἐξαλείφοντα· ἀκατανόητον βάθος,
ὑψος ἄρρητον, ἀπειρόγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν.

Καὶ νῦν.

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον στέφανον, ἀνυμνο-
λογοῦμεν, Χαῖρέ Σοι Παρθένε κραυγάζοντες, τὸ φυλακτήριον
πάντων, καὶ χαράκωμα, καὶ κραταίωμα, καὶ ἱερὸν καταφύγιον.

ᾠδὴ ε'· Ὁ Εἰρμός.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ Σου· Σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε
Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας
ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί Σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Τροπάρια.

Οδὸν ἢ κυήσασα, ζωῆς χαῖρε Πανάμωμε, ἢ κατακλυσμοῦ τῆς
ἀμαρτίας, σώσασα κόσμον· χαῖρε Θεόνυμφε, ἄκουσμα καὶ
λάλημα φρικτόν· χαῖρε ἐνδιαίτημα, τοῦ Δεσπότη τῆς Κτίσεως.

Ἰσχὺς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων χαῖρε Ἄχραντε, τόπε ἀγιάσματος
τῆς δόξης· νέκρωσις Ἄδου, νυμφῶν ὀλόφωτε· χαῖρε τῶν
Ἀγγέλων χαρμονή· χαῖρε ἡ βοήθεια, τῶν πιστῶς δεομένων Σου.

Πυρίμορφον ὄχημα, τοῦ Λόγου χαῖρε Δέσποινα, ἔμψυχε παρά-
δεισε τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον· οὐ ὁ
γλυκασμὸς ζωοποιεῖ, πίστει τοὺς μετέχοντας, καὶ φθορᾷ
ὑποκύψαντας.

Δόξα.

Ῥωννύμενοι σθένει Σου, πιστῶς ἀναβοῶμέν Σοι· Χαῖρε πόλις
τοῦ Παμβασιλέως, δεδοξασμένα καὶ ἀξιάκουστα, περὶ ἧς
λελάληνται σαφῶς· ὄρος ἀλατόμητον, χαῖρε βάθος ἀμέτρητον.

Καὶ νῦν.

Εὐρύχωρον σκῆνωμα, τοῦ Λόγου χαῖρε Ἄχραντε· κόχλος ἢ τὸν θεῖον μαργαρίτην, προαγαγοῦσα χαῖρε πανθαύμαστε· πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγή, τῶν μακαριζόντων Σε, Θεοτόκε ἐκάστοτε.

ᾠδὴ Ϛ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, Τὸν ἐξ Αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Τροπάρια.

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς τῶν πάντων θεώσεως, χαῖρε Πανάχραντε, τῶν Προφητῶν περιήχημα· χαῖρε τῶν Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ἐκ Σοῦ ἢ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πολυθείας ἢ λύσσασα· ὅθεν βοῶμέν Σοι· Χαῖρε ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος, ὃν Γεδεὼν Παρθένε προεθεάσατο.

Δόξα.

Ἰδοὺ Σοι Χαῖρε κραυγάζομεν, λιμὴν ἡμῖν γενοῦ θαλαττεύουσι, καὶ ὀρμητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ τῶν σκανδάλων πάντων τοῦ πολεμήτορος.

Καὶ νῦν.

Χαρᾶς αἰτία χαρίτων, ἡμῶν τὸν λογισμὸν τοῦ κραυγάζειν Σοι· Χαῖρε ἢ ἄφλεκτος, βάτος νεφέλη ὀλόφωτε, ἢ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως ἐπισκιάζουσα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω Σοι ἢ Πόλις Σου Θεοτόκε. Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω Σοι· χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Ἀνυμνοῦμέν Σε, βοῶντες· Χαῖρε ὄχημα, Ἡλίου τοῦ νοητοῦ· Ἄμπελος ἀληθινή, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, ἢ γεωργήσασα, οἶνον στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν πιστῶς Σε δοξαζόντων.

Ἰατῆρα, τῶν ἀνθρώπων ἢ κυήσασα, χαῖρε Θεόνυμφε· ἢ ράβδος ἢ μυστική, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἢ ἐξανθήσασα· χαῖρε Δέσποινα, δι' ἧς χαρᾶς πληρούμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ῥητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα Δέσποινα, ὑμνολογῆσαί Σε· ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφίμ, ὑψώθης κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χριστόν· Ὅν ἰκέτευε, πάσης νῦν βλάβης ῥύσασθαι, τοὺς πιστῶς Σε προσκυνοῦντας.

Δόξα.

Εὐφημεῖ Σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει Σοι· Χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτύλῳ ἐγγέγραπται, Πατρὸς ὁ Λόγος Ἁγνή· Ὅν ἰκέτευε, βίβλῳ ζωῆς τοὺς δούλους Σου, καταγράψαι Θεοτόκε.

Καὶ νῦν.

Ἰκετεύομεν, οἱ δοῦλοί Σου καὶ κλίνομεν, γόνυ καρδίας ἡμῶν· Κλῖνον τὸ οὖς Σου Ἁγνή, καὶ σῶσον τοὺς θλίψεσι βυθιζομένους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν ἀλώσεως, τὴν Σὴν Πόλιν Θεοτόκε.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νηδύϊ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βαστάζοντα ἐβάστασας·
γάλακτι ἐξέθρεψας, νεύματι τὸν τρέφοντα, τὴν οἰκουμένην
ἅπασαν, Ἀγνή, ᾧ ψάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα Μυστήριον τοῦ Τόκου
Σου· Παῖδες προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα, μέσον πυρὸς
ιστάμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἀγία Παρθένε· ὅθεν Σε
ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πρόην ἀπάτη γυμνωθέντες, στολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν,
τῇ κυφορίᾳ Σου· καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει
παραπτώσεων, φῶς κατοπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον Κόρη·
ὅθεν Σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Νεκροὶ διὰ Σοῦ ζωοποιοῦνται· ζωὴν γὰρ τὴν ἐνυπόστατον
ἐκύησας· εὐλαλοὶ οἱ ἄλαλοι, πρόην χρηματίζοντες· λεπροὶ
ἀποκαθαίρονται· νόσοι διώκονται· πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη,
ἥττηνται Παρθένε, βροτῶν ἡ σωτηρία.

Καὶ νῦν.

Ἡκόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν,
χαίροις Παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος καὶ
ὀχύρωμα, τῶν μελωδούντων Ἀγνή· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος·
πανηγυριζέτω δέ, ἀύλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν
πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε,
Θεοτόκε Ἀγνή ἀειπάρθενε.

Τροπάρια.

Ἦνα Σοι πιστοὶ, τὸ Χαῖρε κραυγάζωμεν, οἱ διὰ Σοῦ τῆς χαρᾶς,
μέτοχοι γενόμενοι, τῆς αἰδίου, ρῦσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ,
βαρβαρικῆς ἀλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ πλῆθος, Κόρη

παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς ἀμαρτάνουσιν.

Ῥοφθης φωτισμός, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις· ὅθεν βοῶμέν Σοι·
Χαῖρε ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον κόσμῳ, τὸν μέγαν Ἴηλιον·
χαῖρε Ἐδέμ ἀνοίξασα, τὴν κεκλεισμένην Ἀγνή· χαῖρε στῦλε,
πύρινε εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἄνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε
κόσμου Δέσποινα· χαῖρε Μαρία Κυρία πάντων ἡμῶν· χαῖρε ἡ
μόνη ἄμωμος, ἐν γυναιξὶ καὶ καλή· χαῖρε σκεῦος, μύρον τὸ
ἀκένωτον, ἐπὶ Σὲ κενωθὲν εἰσδεξάμενον.

Δόξα.

Ἡπεριστερά, ἡ τὸν Ἐλεήμονα ἀποκυήσασα, χαῖρε Ἀειπάρθενε·
Ἄσίων πάντων χαῖρε τὸ καύχημα, τῶν Ἀθλητῶν στεφάνωμα·
χαῖρε ἀπάντων τε, τῶν Δικαίων, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἡμῶν
τῶν πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Καὶ νῦν.

Φεῖσαι ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας Σου, τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν,
πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων ἐκδυσωποῦσάν Σε,
τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως Σε κυοφορήσασαν, διὰ μέγα ἔλεος θελή-
σαντα, μορφωθῆναι Χριστὲ τὸ ἀλλότριον.

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κεκρυμμένον Μυστήριον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνώριστον, Γαβριὴλ
πιστεύεται ὁ Ἀρχάγγελος· καὶ ἐπὶ Σὲ νῦν ἐλεύσεται, τὴν
μόνην ἀκήρατον, καὶ καλὴν περιστεράν, καὶ τοῦ γένους
ἀνάκλησιν, καὶ βοήσει Σοι, Παναγία, τὸ Χαῖρε· ἐτοιμάζου, διὰ
λόγου Θεὸν Λόγον, Σοῦ ταῖς λαγόσιν εἰσδέξασθαι.

Φωτοφόρον παλάτιον, ἠτοιμάσθη Σοι Δέσποτα, ἡ νηδὺς ἡ
ἄχραντος τῆς Θεόπαιδος. Δεῦρο πρὸς τοῦτο κατάβηθι,
οἰκτείρας τὸ πλάσμα Σου, φθονερῶς πολεμηθέν, καὶ δουλεία κρα-
τούμενον, τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶην ἀπολέσαν, καὶ
τὴν Σὴν σωτηριώδη, προσαναμένον κατάβασιν.

Γαβριήλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐπὶ Σὲ Παναμώμητε, ἐμφανῶς ἐλεύσεται, καὶ βοήσει Σοι· Χαῖρε κατάρας λυτήριον, πεσόντων ἀνόρθωσις· χαῖρε μόνη ἐκλεκτή, τῷ Θεῷ χρηματίσασα· χαῖρε ἔμψυχε, τοῦ Ἡλίου νεφέλη· ὑποδέχου, τὸν Ἀσώματον ἐν μήτρα, τῇ Σῆ οἰκῆσαι θελήσαντα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἰδιόμελον. Ἦχος δ'.

Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ Σε τὸν προαιώνιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμέν Σοι· Ὁ ἐξ Αὐτῆς σαρκωθεὶς ἀτρέπτως Θεός, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.